

Dosarul nr. 2ra-2201/18

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani (jud. O. Cernei)
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. N. Simciuc, V. Sîrbu, I. Muruianu)

ÎNCHEIERE

14 noiembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Oleg Sternioală
Iurie Bejenaru
Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Marcel Balagura,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Marcel Balagura împotriva Instituției Medico-Sanitară Publică Asociația Medicală Teritorială Buiucani cu privire la anularea ordinelor, încasarea salariului pentru absența forțată de la muncă, a prejudiciului moral și cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 21 iunie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a respins apelul declarat de Marcel Balagura și a fost menținută hotărârea din 21 februarie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani,

constată:

La data de 19 ianuarie 2017 Marcel Balagura a depus cerere de chemare în judecată împotriva Instituției Medico-Sanitară Publică Asociația Medicală Teritorială Buiucani cu privire la anularea ordinelor, încasarea salariului pentru absența forțată de la muncă, a prejudiciului moral și cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat, că activează în sistemul de sănătate din anul 1987 în calitate de medic-chirurg pentru efectuarea internaturii și ulterior finisării internaturii, la data de 01 februarie 1989, prin ordinul nr.18-k din 31 ianuarie 1989, a fost angajat în funcția de medic terapeut de sector în cadrul clinicii nr.8, iar prin ordinul nr.209- k din 02 septembrie 1993, începând cu data de 01 septembrie 1993, în cadrul aceleiași unități, a fost transferat în funcția de medic-urolog, unde a activat și după reorganizarea instituției în Asociația Medicală Teritorială Centru, fiind angajat, prin transfer, prin ordinul din 02 ianuarie 1995, în funcția de medic urolog în secția de chirurgie - funcție din care a demisionat la data de 13 martie 1995.

A menționat că începând cu 21 martie 1995, conform ordinului nr.35-c din 20 martie 1995, a fost angajat în funcția de medic urolog în policlinica nr.12 a Asociației Medicale Teritoriale a sectorului Buiucani, unde activează până în prezent, inclusiv și după

reorganizarea AMT Buiucani în IMSP AMT Buiucani, la data de 01 ianuarie 2004, concomitent, începând cu anul 1990 a desfășurat și activitate didactică, inițial, în cadrul Colegiului Republican de Medicină, iar din 1993 - în cadrul Universității de Stat de Medicină și Farmacie „Nicolae Testemițanu”.

A afirmat că în ultima perioadă, angajatorul, a întreprins o serie de acțiuni cu scopul de intimidare și cu caracter persecutoriu, care, au fost exteriorizate prin schimbări a locului de muncă, precum și prin emiterea unor ordine de sancționare, pentru presupusele abateri disciplinare.

A indicat că la data de 31 octombrie 2016, pârâta a emis Ordinul nr.223 cu privire la sancționarea disciplinară - muștrare aspră, pentru încălcarea prevederilor Codului muncii, pentru primirea pacienților de către medicii oftalmologi și urologi în același cabinet, precum și pentru neprezentarea timp de 2 zile la locul muncă unde a fost redislocat cu efectuarea primirii pacienților pe coridorul instituției.

A considerat că motivul respectiv a fost invocat arbitrar, deoarece învinuirile ce i-au fost admise au fost explicate în detaliu, pentru fiecare caz în parte, atât primirea pacienților de către doi medici în același birou, cât și primirea acestora în coridor s-a datorat condițiilor de muncă create, sau din lipsa acestora, fapt despre care administrația a fost sesizată, iar atribuțiile de funcție au fost realizate în volum deplin și în modul corespunzător.

A susținut că la aplicarea sancțiunii angajatorul a încălcat prevederile art.206 alin.(5) al Codului muncii, ce nemijlocit indică că la aplicarea sancțiunii disciplinare angajatorul trebuie să țină cont de gravitatea abaterii disciplinare comise și de alte circumstanțe obiective, care indică că faptele invocate au fost în deplină concordantă cu atribuțiile de serviciu și nu constituie abaterii disciplinare.

A declarat că prin acțiunile sale inechitabile, angajatorul i-a adus mari suferințe psihice, îi cauzează în permanență, o stare de frustrare, plasându-l într-o situație de incertitudine și-i cauzează prejudiciu reputației profesionale, inclusiv în fața colegilor.

Prin cererea de concretizare a pretențiilor reclamantului a invocate că, la data de 01 decembrie 2016, tot pârâta a emis ordinul nr.258 "Cu privire la amplasarea medicilor specialiști de profil în cadrul IMSP AMT Buiucani", unde, în partea ce îl vizează, este dispusă amplasarea sa în cadrul CMF nr.5, biroul nr.330, fiind, astfel, practic transferat din Centrul Consultativ de Diagnostică a policlinicii centrale, într-o altă subdiviziune a unității.

A considerat aceste ordine drept ilegale, emise cu scop de a-l discrimina, cu încălcarea normelor în vigoare și cu ignorarea prevederilor legislației muncii, acțiunile de dispunere a amplasării sale în incinta CMF nr.5, birou nr.330, din partea angajatorului le consideră parte a discriminării inițiate, fără a avea argumentări.

A solicitat anularea ordinului nr.223 din 31 octombrie 2016 cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare - muștrare aspră, încasarea în beneficiul său, din contul pârâtului, a prejudiciului moral cauzat în mărime de 50000 de lei, anularea ordinului m.258 din 01 decembrie 2016, în partea care îl vizează și dispunerea restabilirii la locul de exercitare a muncii- Centrul Consultativ de Diagnostică a policlinicii centrale AMT Buiucani.

Prin încheierea din 30 martie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani a fost respinsă cererea depusă de Serghei Mocanu privind intervenirea în proces în calitate de intervenient accesoriu în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de

Balagura Marcel împotriva IMSP Asociația Medicală Teritorială Buiucani cu privire la anularea ordinului de sancționare, încasarea prejudiciului moral și restabilirea la locul de muncă (f.d.79, vol.I).

La data de 25 aprilie 2017 Balagura Marcel a mai depus o cerere de chemare în instanța de judecată către IMSP Asociația Medicală Teritorială Buiucani cu privire la anularea ordinului nr.42 din 27 ianuarie 2017, anularea ordinului nr.43 din 27 ianuarie 2017, restabilirea în funcția anterior deținută de medic urolog în cadrul IMSP Asociația Medicală Teritorială Buiucani, încasarea salariului pentru absența forțată de la muncă începând cu 27 ianuarie 2017 până la data restabilirii în funcție, încasarea prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că activează în calitate de medic din anul 1987, începând cu data de 21.03.1995 activează în funcția de medic urolog în cadrul Asociației Medicale Teritoriale Buiucani (AMT Buiucani) și anume în cadrul Policlinicii nr.12, care este o subdiviziune fără personalitate juridică a AMT Buiucani.

A menționat că la data de 27 ianuarie 2017, pârâta a emis în privința lui Ordinul nr.42 din 27 ianuarie 2017 prin care i-a aplicat sancțiunea disciplinară sub formă de mustrare aspră, precum și la data de 27 ianuarie 2017, pârâta a mai emis un ordin și anume Ordinul nr.43 din 27 ianuarie 2017 prin care i-a aplicat sancțiunea disciplinară concedierea din funcție, iar motivul invocat pentru emiterea Ordinului nr.42 din 27 ianuarie 2017 și aplicarea în privința lui a sancțiunii disciplinare sub formă de mustrare aspră este faptul cum că la data de 20 ianuarie 2017 ar fi lipsit nemotivat de la serviciu după ora 14:00 (orele de primire fiind în acea zi de la ora 08:00 până la ora 15:30).

A indicat că în acea zi s-a prezentat la Inspectoratul de Poliție Buiucani pentru a fi audiat de către ofițerul de urmărire penală Serghi Cazacu, or, însăși citația de la poliție a venit la locul de muncă, fiind înregistrată în registrul scrisorilor de intrare a AMT Buiucani sub nr.130 din 20 ianuarie 2017 și angajatorul cunoscând cu certitudine faptul că este citat la poliție la 20 ianuarie 2017, ora 14:00.

A considerat sancțiunea disciplinară sub formă de mustrare aspră aplicată în privința sa prin Ordinul nr.42 din 27.01.2017 una ilegală și neîntemeiată, fiind posibilă anulării.

A afirmat că în privința concedierii sale din funcție prin Ordinul nr.43 din aceeași dată de 27 ianuarie 2017, a menționat că, motivul juridic invocat de pârâtă pentru concedierea din funcție este art.86 alin.(1) lit. g) Codul muncii și anume faptul cum că ar fi încălcat în mod repetat pe parcursul anului obligațiile de muncă, dacă anterior au fost aplicate sancțiuni disciplinare, astfel, pârâta a invocat pentru concedierea din funcție faptul că anterior i-au fost aplicate sancțiuni disciplinare prin ordinul nr.86 din 31 martie 2016; ordinul nr.223 din 31 octombrie 2016; ordinul nr.42 din 27 ianuarie 2017, însă pârâta a invocat introducerea incorectă a datelor privind vizitele pacienților din fișa de programare.

A declarat că sunt ilegale și neîntemeiate Ordinele nr.42 și nr.43 din 27 ianuarie 2017, deoarece nu a comis careva abateri disciplinare de care este învinuit.

A solicitat anularea Ordinului nr.42 din 27 ianuarie 2017; anularea Ordinului nr.43 din 27 ianuarie 2017; restabilirea în funcția deținută anterior de medic urolog în cadrul IMSP Asociația Medicală Teritorială Buiucani; încasarea de la pârâtă în beneficiul ului a salariului pentru absență forțată de la muncă începând cu data de 27 ianuarie 2017 și până la data restabilirii în funcție; încasarea de la pârâtă în beneficiul lui a prejudiciului moral cauzat în mărime de 10000 de lei și a cheltuielilor de judecată.

Prin încheierea din 20 septembrie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani s-a dispus conexarea într-un singur proces a cauzelor civile nr.2-1648/17 la cererea de chemare în judecată depusă de Marcel Balagura împotriva IMSP Asociația Medicală Teritorială Buiucani cu privire la anularea ordinului de sancționare, restabilirea la locul de exercitare a muncii, repararea prejudiciului moral, cu nr.2-2723/2017 la cererea de chemare în judecată depusă de Marcel Balagura împotriva IMSP Asociația Medicală Teritorială Buiucani cu privire la anularea ordinului de concediere, restabilirea în funcție, încasarea sumelor salariale, a prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată, fiindu-le atribuite nr. unic 2-1648/17 (f.d.141-142, Vol.II).

Prin hotărârea din 21 februarie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani acțiunea depusă de Marcel Balagura a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia din 21 iunie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de Marcel Balagura și a fost menținută hotărârea din 21 februarie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani.

Pentru a decide astfel instanța de apel a reținut că prin ordinul nr. 35-c din 20 martie 1995 Marcel Balagura a fost angajat la lucru în calitate de medic urolog în policlinica nr. 12. La fel, instanța de apel a reținut că în perioada a. 2016-2017 pentru încălcarea disciplinei de muncă, apelantul-reclamant a fost sancționat disciplinar, inclusiv cu acordul organului sindical cu sancțiunea de concediere din funcție.

Astfel, instanța de apel a constatat că prin ordinul nr. 223 din 31 octombrie 2016 emis de IMSP Asociația Medicală Teritorială Buiucani, Marcel Balagura, medic urolog din cadrul IMSP Asociația Medicală Teritorială Buiucani apelantul a fost sancționat cu mustrare aspră, pentru încălcarea prevederilor art. 9 alin. (2) lit. d) și i) Codul muncii, a prevederilor Legii privind supravegherea de Stat a Sănătății Publice și a Regulamentului Sanitar privind condițiile de igienă pentru instituțiile medico-sanitare aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 663 din 23 iulie 2010, stipulate în Hotărârea Serviciului de Stat de Supraveghere a Sănătății Publice mun. Chișinău nr. 152 din 22 septembrie 2016. Prin ordinul nr. 258 din 01 decembrie 2016, cu privire la amplasarea medicilor specialiști de profil, s-a ordonat amplasarea medicilor specialiștilor de profil în cadrul subdiviziunilor IMSP Asociația Medicală Teritorială Buiucani conform anexei, apelantul-reclamant a fost amplasat în biroul 330. Prin ordinul nr. 147 din 15 iunie 2017 a fost modificat ordinul nr. 258 din 01 decembrie 2016, și a fost anulată lista de amplasare a medicilor în partea ce ține de sintagma „Marcel Balagura urolog biroul 330”. Prin ordinul nr. 42 din 27 ianuarie 2017 angajatul Marcel Balagura a fost sancționat disciplinar sub formă de mustrare aspră, conform prevederilor art. 206 alin. (1) lit.c) Codul muncii, pentru încălcarea prevederilor art. 9 alin. (2) lit.b) , c) și d) Codul muncii. Prin ordinul nr. 43 din 27 ianuarie 2017 cu privire la concedierea lui Marcel Balagura, a fost desfăcut contractul individual de muncă cu apelantul angajat în funcție de medic urolog, în legătură cu încălcarea repetată, pe parcursul unui an, a obligațiilor de muncă, dacă anterior au fost aplicate sancțiuni disciplinare, conform art.86 alin. (1) lit. g) Codul muncii.

Instanța de apel a reținut că la emiterea ordinelor în privința salariatului Marcel Balagura au fost respectate toate condițiile de formă cerute de lege și nu se atestă admiterea unor încălcări în respectarea procedurii de aplicare a sancțiunii, fiind solicitat acordul preventiv al organului sindical în vederea sancționării disciplinare.

Respingând ca fiind lipsite de suport juridic, pretențiile reclamantului cu privire la anularea ordinelor de sancționare și de concediere, instanța de apel de asemenea a respins pretențiile reclamantului referitoare la încasarea prejudiciului material și moral.

La data de 12 septembrie 2018, Marcel Balagura a declarat recurs împotriva deciziei din 21 iunie 2018 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului s-a indicat că nu este de acord cu decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, deoarece au fost emise cu încălcarea normelor de drept material și procedural, au dat apreciere arbitrară probelor, nu au fost constatate circumstanțele pricinii.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la data de 21 iunie 2018.

Recurentul a recepționat decizia instanței de apel la data de 25 iulie 2018.

Astfel, recursul, declarat la data de 12 septembrie 2018, este în termen.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea

probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);

Completul colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de către Marcel Balagura nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către Marcel Balagura, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Marcel Balagura, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a) și 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de către Marcel Balagura se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul

Oleg Sternioală

judecătorii

Iurie Bejenaru

Mariana Pitic